

Arrest

nr. 137 953 van 5 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2013.

Gezien het verzoekschrift dat op 20 oktober 2014 conform artikel 26 van de wet van 10 april 2014 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State (BS 21 mei 2014) werd ingediend met het oog op behandeling ervan conform het gestelde in artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 december 2014.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DECLEER, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd

waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige twee asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk een vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten en gemeenschap omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 103 146 van 21 mei 2013 omdat zijn asielrelaas, met name zijn beweerde homoseksualiteit en de problemen die hij hierdoor zou kennen, niet aannemelijk of geloofwaardig is.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een attestatie van het overlijden van zijn tante M.A. met bijgevoegde brief betreffende de omstandigheden in de welke zij gestorven zou zijn, een aan zijn moeder geadresseerde brief vanwege het 'Mankon Royale Palace' te Bamenda, internetartikels betreffende de situatie voor homoseksuelen in Kameroen en betreffende de moord op een homo-activist, een brief vanwege zijn advocaat Meester De Coninck waarin deze bevestigt dat zijn raadsheer omwille van een misverstand niet verscheen op de zitting d.d. 10 oktober 2013 naar aanleiding van het beroep dat hij indiende tegen de beslissing d.d. 25 juni 2013 tot weigering van inoverwegingname van zijn tweede asielaanvraag vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken, en een brief vanwege zijn advocate Hilde Declerx betreffende de door hem in het kader van zijn huidige asielaanvraag neergelegde documenten.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke

punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 103 146 van 21 mei 2013 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoon in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het formuleren van algemene beweringen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Wat betreft het door verzoeker neergelegde origineel van de eerder door hem bijgebrachte kopieën van een attestatie van het overlijden van zijn tante M.A. met bijgevoegde brief omtrent de omstandigheden van haar overlijden, merkt de Raad op dat het feit dat verzoeker hier nu het origineel exemplaar van voorlegt niets wijzigt aan de verschillende pertinente overwegingen van de commissaris-generaal omtrent dit stuk en de overige door verzoeker aangebrachte documenten. De Raad wijst er op en benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. 103 146 van 21 mei 2013. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden, gelet ook op de vaststelling dat verschillende van die documenten gemakkelijk door knip- en plakwerk te manipuleren fotokopieën betreffen, en gezien de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat een van de wijdst verspreide corruptiepraktijken in Kameroen de aanmaak van officiële documenten tegen betaling is, en ook het vervalsen van documenten er schering en inslag is en hier een ware handel in bestaat, waardoor het zo goed als onmogelijk is om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan, kan aan de door verzoeker neergelegde documenten, met name enerzijds diegene die hij eerder aanbracht en die hij thans opnieuw neerlegt, en anderzijds het als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en in de bijgevoegde inventaris als "Schrijven van police judiciaire du nord-ouest tot de heer Procureur dd. 29.3.2013" aangeduide document, alsook de bij het verzoekschrift gevoegde getuigenverklaringen en het attest van lidmaatschap van Omegagay, geen bewijswaarde worden toegekend.

De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde identiteitsbewijzen en studentenkaarten staven verzoekers identiteit en het feit dat hij in Kameroen aan de universiteit was ingeschreven, gegevens welke niet worden betwist.

De bij het verzoekschrift gevoegde loonfiches, arbeidskaart C, documenten van het Institute for European Studies en ontvangstbewijs van de aangifte van verblijfsverandering, voorzien bij Art. 7 par. 1, 1^e lid van het KB van 16 juli 1992, hebben louter betrekking op verzoekers werk, studie en verblijf in België, doch houden geen verband met en bevatten geen informatie aangaande zijn asielrelaas.

De neergelegde nota met opmerkingen van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 8 augustus 2013 heeft louter en alleen betrekking op verzoekers tweede asielaanvraag, en is ter zake in het kader van zijn huidige derde asielaanvraag dan ook niet dienstig.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te

worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 25 november 2014, voert verzoekende partij aan dat zij wel degelijk aantoonde dat er problemen zijn in haar hoofd. Zij wijst erop dat dit blijkt uit tal van documenten, met name een attestatie van het overlijden van haar tante M.A. met bijgevoegde brief betreffende de omstandigheden in de welke zij gestorven zou zijn, een aan haar moeder geadresseerde brief vanwege het ‘Mankon Royale Palace’ te Bamenda, internetartikels betreffende de situatie voor homoseksuelen in Kameroen en betreffende de moord op een homo-activist, een brief vanwege haar advocaat waarin deze bevestigt dat haar advocaat omwille van een misverstand niet verscheen op de zitting d.d. 10 oktober 2013 naar aanleiding van het beroep dat zij indiende tegen de beslissing d.d. 25 juni 2013 tot weigering van inoverwegingname van haar tweede asielaanvraag vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken, en een brief vanwege haar advocate. Verzoekende partij stelt dat zij nog extra stukken heeft ingediend.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ook ter terechtzitting in gebreke blijft de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen, die deugdelijk zijn en allen steun vinden in het administratief dossier, op een afdoende wijze te weerleggen of te ontkrachten. Zij beperkt zich immers tot een loutere opsomming van de door haar neergelegde documenten, zonder evenwel enig concreet verweer te voeren tegen de door de commissaris-generaal gedane bevindingen omtrent deze documenten. Zo werd in de bestreden beslissing het volgende vastgesteld:

“U legde een attestatie van overlijden van Monica Alia neer, samen met een brief betreffende de omstandigheden in dewelke uw tante gestorven zou zijn (1). Wat betreft deze documenten, dient ten eerste vastgesteld dat dit loutere scan-kopieën betreffen, waarvan de echtheid geenszins te verifiëren valt, en die het resultaat kunnen zijn van knip- en plakwerk. Daarnaast dient vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat een van de wijdst verspreide corruptiepraktijken in Kameroen, de aanmaak is van officiële documenten tegen betaling. Op de Kameroense administraties geven –onderbetaalde– ambtenaren tegen betaling attesten en akten af waarvan de inhoud niet met de realiteit overeenstemt. Ook het vervalsen van documenten is schering en inslag, in die mate zelfs dat er een echte handel in bestaat. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan. Voorts dient opgemerkt dat de attestatie van overlijden van Alia Monica opgesteld werd op 15 juli 2013, dit terwijl uw tante gestorven zou zijn op 5 december 2012, en voorts niets specificeert wat betreft de oorzaak van haar overlijden, of wat betreft haar familieband met u. In de door u bijgevoegde brief – waarin vermeld wordt dat Monica Alia overleden zou zijn aan de gevolgen van een hoge bloeddruk en daaruit resulterende beroerte – valt te lezen dat ‘de mensen’ die uw tante naar het ziekenhuis brachten, meedeelden dat uw tante neerviel in een comateuze toestand, nadat ze een confrontatie had met ‘agressieve burgers in de gemeenschap’, tegen wie uw tante u verdedigd zou hebben naar aanleiding

van provocaties en doodsb bedreigingen aan uw adres, omwille van uw homoseksuele geaardheid. **Het dient ten eerste opgemerkt dat er geen naam, noch handtekening staat van enig persoon, die deze brief opgesteld zou hebben en deze getuigenis aflegt, er evenmin een datum wordt vermeld, en er enkel twee stempels vanwege het 'Bamenda Regional Hospital' op werden geplaatst, zonder meer.** Dit is reeds een negatieve indicatie voor de authenticiteitswaarde van deze verklaring, gezien geenszins te verifiëren valt wie deze verklaring opstelde, noch wanneer deze verklaring opgesteld zou zijn. Voorts is **evenmin duidelijk wie 'de personen' zouden zijn** die tijdens de medische consultatie meegedeeld zouden hebben dat uw tante, voorafgaand aan haar overlijden, uw persoon verdedigde tegen provocaties en bedreigingen omwille van uw homoseksualiteit, **noch wordt vermeld aan wie deze dit meegedeeld zouden hebben. Uit deze door u bijgevoegde brief valt dan ook enkel af te leiden dat 'iemand' uit het Bamenda Regional Hospital verklaart dat 'andere personen' gezegd zouden hebben dat uw tante, voorafgaand aan haar dood, uw persoon verdedigde, wanneer deze aangevallen werd omwille van uw homoseksualiteit. Dit vormt geenszins een bewijs voor de door u geopperde homoseksuele geaardheid, en weet de, in het kader van uw eerste asielaanvraag, vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid, dan ook niet te herstellen.**

U legde een aan uw moeder geadresseerde brief neer, vanwege het 'Mankon Royal Palace' te Bamenda (2). Ook wat betreft dit document kan opgemerkt worden dat dit een loutere scan-kopie betreft, waarvan de echtheid geenszins te verifiëren valt, en die het resultaat kan zijn van knip- en plakwerk. Verder dient vastgesteld dat deze brief opgesteld zou zijn op datum van 19 december 2011, u dit document had kunnen voorleggen in het kader van uw eerste asielaanvraag, en u geen melding maakte van dit document in het kader van uw eerste asielaanvraag. Voorts dient vastgesteld dat dit een getypt document betreft dat door eender wie, eender waar, en eender wanneer opgesteld kan zijn, en dient opnieuw herinnerd aan de hierboven reeds vermelde onbetrouwbaarheid van Kameroense documenten. **Derhalve weet deze door u neergelegde brief de, in het kader van uw eerste asielaanvraag, vastgestelde ongeloofwaardigheid, dan ook niet te herstellen.**

Met betrekking tot de door u neergelegde internetartikels (3), aangaande de situatie voor homoseksuelen in Kameroen, en de moord op homo-activist Eric Ohena Lembembe, dient vastgesteld dat dit informatie van algemene aard betreft, die geen betrekking heeft op uw persoon. Deze artikels weten de, in het kader van uw eerste asielaanvraag, vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid dan ook niet te herstellen. Wat betreft de brief vanwege advocaat De Coninck (4), waarin deze bevestigt dat hij, omwille van een misverstand, niet verscheen op de zitting dd. 10 oktober 2013 naar aanleiding van het beroep dat u indiende tegen de beslissing vanwege de DVZ, tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag, kan enkel worden vastgesteld dat hierin te lezen valt dat het niet-verschijnen van uw raadsheer op de betreffende zitting, niet aan u te wijten viel, en meester De Coninck dit wijt aan een fout zijnentwege. Dit document kan evenwel niet opgevat worden als zijnde een nieuw element, en is verder dan ook niet relevant voor de beoordeling van uw asielaanvraag. Wat betreft de door u neergelegde brief 'Nieuwe gegevens sedert de tweede aanvraag' (5), vanwege uw advocate Hilde Decleer, kan enkel vastgesteld worden dat hierin een samenvatting gegeven wordt van de, hierboven reeds besproken, aangevoerde nieuwe elementen in het kader van uw derde asielaanvraag, en voor het overige niets bijbrengt."

Gelet op de voorgaande pertinente motieven, dewelke door verzoekende partij noch in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting weerlegd worden, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat de door verzoekende partij neergelegde documenten niet beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Waar verzoekende partij erop wijst dat zij nog extra stukken heeft bijgebracht en doelt op de bij haar verzoekschrift gevoegde documenten, waaronder het origineel van de eerder door haar bijgebrachte kopieën van een attestatie van het overlijden van haar tante M.A. met bijgevoegde brief omtrent de omstandigheden van haar overlijden, heeft de Raad in zijn beschikking van 25 november 2014 er reeds op gewezen dat het feit dat verzoekende partij hier nu het origineel exemplaar van voorlegt niets wijzigt aan de verschillende pertinente overwegingen van de commissaris-generaal omtrent dit stuk en de overige door haar aangebrachte documenten. De Raad benadrukt nogmaals dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. 103 146 van 21 mei 2013. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie vervat het administratief dossier waaruit blijkt dat een van de wijdst

verspreide corruptiepraktijken in Kameroen de aanmaak van officiële documenten tegen betaling is, en ook het vervalsen van documenten er schering en inslag is en hier een ware handel in bestaat waardoor het zo goed als onmogelijk is om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan, kan aan de attestatie van het overlijden van haar tante M.A. met bijgevoegde brief omtrent de omstandigheden van haar overlijden en de bij haar verzoekschrift gevoegde "Schrijven van police judiciaire du nord-ouest tot de heer Procureur dd. 29.3.2013" geen bewijswaarde worden toegekend.

De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde identiteitsbewijzen en studentenkaarten staven de identiteit van verzoekende partij en het feit dat zij in Kameroen aan de universiteit was ingeschreven, gegevens welke *in casu* niet worden betwist.

De bij het verzoekschrift gevoegde loonfiches, arbeidskaart C, documenten van het Institute for European Studies en ontvangstbewijs van de aangifte van verblijfsverandering, voorzien bij Art. 7 par. 1, 1^e lid van het KB van 16 juli 1992, hebben louter betrekking op haar werk, studie en verblijf in België, doch houden geen verband met en bevatten geen informatie aangaande haar asielrelaas.

De neergelegde nota met opmerkingen van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 8 augustus 2013 heeft louter en alleen betrekking op de tweede asielaanvraag van verzoekende partij, en is ter zake in het kader van haar huidige derde asielaanvraag dan ook niet dienstig.

Wat betreft de getuigenverklaringen en het attest van lidmaatschap van Omegagay gevoegd bij het verzoekschrift en waarvan verzoekende partij de originelen ter terechtzitting bijbrengt, stelt de Raad vast dat deze niet bij machte zijn de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij te herstellen. Deze getuigenissen kunnen immers bezwaarlijk als een objectieve bron aanvaard worden gelet op het gesolliciteerd karakter ervan. De Raad hecht hieraan dan ook geen bewijswaarde. Bovendien blijkt uit het attest van lidmaatschap van Omegagay enkel dat verzoekende partij heeft deelgenomen aan een aantal activiteiten van de Brugse homovereniging, doch dit attest toont geenszins aan dat verzoekende partij homoseksueel is, laat staan haar beweerde problemen ten gevolge hiervan. Ten overvloede benadrukt de Raad nogmaals dat documenten beoordeeld moeten worden in samenhang met de verklaringen en derhalve slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat *in casu* niet het geval is.

Wat betreft de medische documenten die verzoekende partij ter terechtzitting bijbrengt, stelt de Raad vast dat hieruit enkel blijkt dat verzoekende partij een aantal afspraken had op de dienst psychiatrie in het AZ Sint-Jan te Brugge, niets meer niets minder. Deze documenten bieden geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en kunnen dan ook bezwaarlijk als ondersteuning dienen van het asielrelaas van verzoekende partij. Deze zijn evenmin van dien aard dat zij de aangetaste geloofwaardigheid van haar verklaringen kan herstellen. Immers uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal evenals uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoekende partij over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om haar asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

Waar verzoekende partij in haar aanvullende nota van 23 januari 2015 verwijst naar een arrest van het Europees Hof van Justitie waarin geoordeeld wordt dat het bestaan van strafrechtelijke bepalingen specifiek gericht tegen homoseksuelen de vaststelling rechtvaardigt dat homoseksuelen moeten geacht worden een bepaalde sociale groep te vormen, wijst de Raad er op dat gelet op voorgaande overwegingen *in casu* geen geloof kan gehecht worden aan de beweerde homoseksualiteit van verzoekende partij. Deze verwijzing is dan ook irrelevant.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS